

Доброго дня, шановні учасники конференції!

На порозі – вересень, і перший його день розпочнеться Святом знань, просвіти, науки. У цей святковий і, по суті, новітній день кожна мати чи батько, дідусь чи бабуся прокинетесь якнайраніше, аби неодмінно провести свою дитину до школи – якщо не за ручку, то ідучи поряд, або проведе поглядом і стоятиме довго – аж до поки видно її дитя. І в цей хвилюючий час дозвольте від щирого серця привітати усіх педагогів-земляків із традиційним Святом першого дзвінка, висловити слова вдячності всім колегам за тепло сердець, за належне виконання такої відповідальної місії, як виховання підростаючого покоління в дусі любові до рідного краю, до України та до людини як найбільшої гуманітарної цінності. Бо саме вчителі сприяють формуванню юних особистостей, від яких залежить майбутнє українського народу, завтрашній день нашої держави.

Сьогодні хотілося б висловити ряд думок щодо сучасного виховного процесу в школі та виховання юного громадянина в цілому.

Становлення української державності, інтеграція України в європейське і світове співтовариство та побудова громадянського суспільства вимагають нових підходів до якості освіти. Тому мета сучасного освітнього процесу – не тільки сформувати в учнів необхідні компетенції, надати ґрунтовні знання з різних предметів, а насамперед **виховати громадянина, патріота, інтелектуально розвинену, духовно і морально зрілу особистість, готову протистояти викликам глобалізації життя.**

Можу з упевненістю зазначити, що педагоги Олександрівщини, керуючись Програмою «Основні орієнтири виховання учнів загальноосвітніх навчальних закладів України», досягли певних результатів у реалізації даної програми. Сьогодні освітяни району мали змогу широко ознайомитись із здобутками у виховній роботі під час виставки «Злети року». Звичайно, це радує. Як радує й те, що ряд шкіл мають певні напрацювання в окремих ділянках виховної роботи. Зокрема, в нашій школі на належному рівні налагоджена робота з національно-патріотичного виховання, збереження історії школи, історії селища, рідного краю, вшанування нелегкої праці педагога. Цьому сприяє робота музейно-історичного комплексу, класних музейних куточків, ради музею, волонтерського загону тощо. Робота гуртків художньо-естетичного спрямування сприяє творчому розвитку особистості, задоволенню естетичних потреб учня. Окремі напрацювання ми маємо в родинному вихованні. Реалізуючи протягом 4-х років проект «Тепло родинних сердець» ми змогли тісніше згуртувати учнівський, педагогічний та батьківський колективи, не лише залучити батьків до шкільних проблем, а й домогтися до більш дбайливого й уважного ставлення батьків до духовного розвитку кожної дитини; спонукання розвиткові батьківських здібностей й талантів.

Спілкуючись на різноманітних освітянських форумах, ми бачимо, як ряд шкіл чітко й послідовно працюють над реалізацією виховних проблем та поставлених цілей. Так впродовж багатьох років освітяни району радо сприймають звістку про вагомі напрацювання в екологічному напрямку та пропагуванні здоров'язберігаючих технологій в Підлісненській ЗШ, напружена і клопітка робота вихованців екологічної агітбригади «Вулик» РЦДЮТ дала свою результативність: вихованці «Вулика» посіли ІУ місце у Всеукраїнському фестивалі-конкурсі екологічних агітбригад в м. Біла Церква.

Про досягнення ще можна довго і багато говорити, проте у виховній роботі на сучасному етапі є стільки проблем, що хотілося б наголосити і на них.

По-1: з метою підвищення статусу виховання, оновлення його змісту, впровадження виховних технологій на основі вітчизняних традицій і сучасного світового досвіду нам, освітянам Олександрівщини, слід зосередити увагу на створенні **регіональної концепції становлення і розвитку моделей виховних систем.**

Це дасть можливість кожній школі мати індивідуальне обличчя, почерк, вибрати зміст, форми, методи і засоби виховання.

По-2: Виховання учнів не може здійснюватися тільки в рамках навчального закладу. Воно залежить від усієї соціально-культурної ситуації, в якій живе і розвивається дитина. Тому важливо вивчати **виховний потенціал середовища.**

Вважаю, в цьому навчальному році ми повинні більше приділити уваги моніторингу **виховного процесу**

, а саме, з'ясувати насамперед:

- Що являє собою виховний процес школи сьогодні? Які його сильні та слабкі сторони?

- Яким би ми хотіли бачити виховний процес в майбутньому?

- Які дії і в якій послідовності ми повинні здійснити, щоб досягти мети?

Створення моделей виховних систем потребує певної методичної інноватики. Вважаю, щоо цей процес не можна нав'язати. У ньому повинна бути потреба.

Наступне: маючи сьогодні чудову можливість працювати в залі, де знаходяться не лише освітяни, а й голови сільських і селищних рад, представників служб у справах сім'ї та молоді, у справах дітей, представників медичної галузі закликаю до тісної співпраці всіх служб. Адже, як вже говорилось вище, дитина виховується не лише в школі, значний вплив на неї має **середовище і простір**, що її оточує. А на сьогоднішній день однією з найактуальніших проблем є проблема профілактики шкідливих звичок та проблема роботи із кризовими сім'ями. І наша спільна мета – не залишити поза увагою

жодну кризову сім

,

ю

, жодну

проблемну

дитину.

Знову ж таки, хочу поділитись досвідом уже 3-х річної співпраці, яка дає певні результати, нашої школи із службою у справах дітей РДА, методистом з охорони дитинства відділу освіти, громадської комісії у справах дітей при селищній раді та райвідділом міліції. Школа ретельно тримає на контролі роботу з неблагополучними сім'ями, важковиховуваними учнями. У разі будь-якого сигналу від такої категорії одразу ж спрацьовує ряд соціально-психологічних служб, насамперед шкільних, а в разі відсутності позитивного результату – й районних. Як приклад такої співпраці можна навести довготривалу роботу із неблагополучною багатодітною родиною, батьки якої систематично вживали алкоголь і не займалися вихованням дітей. Протягом значного часу робота із даною сім'єю не дала позитивних зрушень, батьків було позбавлено батьківських прав, проте діти не були залишенні напризволяще, не відправлені в заклад інтернатного типу, а отримали родинний затишок і тепло від прийомної сім'ї.

Тож лише за консолідації зусиль інституцій різного рівня ми можемо отримати позитивні